

ХРИСТО ФОТЕВ

УТРЕ

chitanka.info

Как си отива този ден,
край мен, над мен,
под мен, през мен.
Не искам — но умирам за
със всеки час,
със всеки час.

А утре — денят ще бъде друг.
И аз ще бъда друг —
ще стана в пет,
по-строен и по-радостен от звук
на тържествуващ,
сребърен
тромпет.

Със веселия слънчев барабан
на слънцето ще тръгне моя пулс.
Аз ще приличам малко на пиян
и ще си върна хубавия вкус —
соления — към този свят и пак
ще съм щастлив и радостен и здрав.
Ще искам пак да съм моряк —
моряк
на кораба, наречен „Бенисаф“.

Как искам — искам да обичам аз,
а може би съм малко закъснял...
И да обичам с пеещата страст
на жерав, който дълго е летял.
Ще съм моряк. Здравей, мой капитан!
Мой капитан, аз утре ще съм здрав...
О, веселия слънчев барабан.
О, „Бенисаф“.

Наистина, деня ще бъде друг.

Кълна се — утре аз
ще стана в пет —
по-строен и по-радостен от звук
на тържествуващ,
сребърен
тромпет.

Как си отива този ден,
край мен, над мен,
под мен, през мен.
Умирам — но се радвам аз
на всеки час,
на всеки час.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.